

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 33/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť E. E., t. č. vo väzbe, zastúpenej advokátom JUDr. Mgr. Š. B., Ž., vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva zaručeného v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 53/2008 a jeho opatrením z 18. novembra 2008, ako aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Ndt 15/2008 zo 6. novembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. E. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. decembra 2008 doručená sťažnosť E. E., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva zaručeného v čl. 50 ods. 3 ústavy a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c)

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 53/2008 a jeho opatrením z 18. novembra 2008, ako aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Ndt 15/2008 zo 6. novembra 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka bola rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3 T 131/2007-809 z 30. apríla 2008 uznaná vinnou zo spáchania zločinu obchodovania s deťmi podľa § 180 ods. 1 a 2 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a zo spáchania prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Za tieto trestné činy bola odsúdená na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní šiestich rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom sa v čase podania sťažnosti ústavnému súdu viedlo odvolacie konanie krajským súdom pod sp. zn. 3 To 53/2008.

V priebehu odvolacieho konania došlo podľa názoru sťažovateľky postupom krajského súdu, ako aj jeho opatrením z 18. novembra 2008, a napokon aj uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Ndt 15/2008 zo 6. novembra 2008 k porušeniu ňou označených základných práv zaručených ústavou a práv zaručených dohovorom. Toto svoje tvrdenie odôvodnila takto:

«Dňa 27. 8. 2008 nebol môjmu obhajcovi daný k naštudovaniu kompletný spis 3 To 53/2008. K spisu neboli pripojené tri CD - nosiče s nahrávkami jednotlivých pojednávaní Okresného súdu v Prievidzi. Okrem toho mu nebol daný dostatočný časový priestor na naštudovanie predmetného spisu. Čas 55 minút..., ktorý bol daný môjmu obhajcovi na naštudovanie predmetného spisu považujem ja aj môj obhajca za nedostatočný. V čase študovania predmetného spisu, sudca... spis potreboval, pretože v ten istý deň rozhodoval o mojej väzbe, a preto môjmu obhajcovi viac času nedal. ... Následne musel môj obhajca požiadať vedúcu trestnej kancelárie o vyhotovenie troch CD - nosičov s hlasovými nahrávkami hlavnými pojednávaniaми...»

Preto som podala na Krajský súd v Trenčíne podanie „Námietka obžalovanej E. E.,... voči predsedovi senátu..., ako aj voči celému Krajskému súdu v Trenčíne z dôvodov § 30 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. - tr. poriadku“...

Najvyšší súd Slovenskej republiky Uznesením zo dňa 6. 11. 2008, sp. zn. 1 Ndt 15/2008... nevyhovel mojej námietke, čo zdôvodnil nasledovne. „Z dôvodu zmeny obhajcu predseda senátu zmenil termín verejného zasadnutia na deň 9. 10. 2008, teda obhajca mal možnosť nájsť vhodný termín na naštudovanie spisového materiálu počas obdobia jeden a pol mesiaca. Nie je možné vyžadovať od súdu, aby vzhľadom na počet prípadov, ktorými sa obhajca zaoberá (ako to uviedol obhajca v písomnom podaní krajskému súdu zo dňa 2. 9. 2008), tento určoval, kedy bude študovať spis. Ani senát rozhodujúci o opravnom prostriedku nekoná iba v jednej veci a svoju prácu si musí organizovať. Ak má obhajca neúmerne množstvo iných povinností, musí zvážiť prevzatie obhajoby v ďalšej trestnej veci a to najmä vzhľadom na kvalitu obhajoby, ktorú je v takomto prípade schopný poskytnúť. Konanie pred súdom vedie predseda senátu a žiadne ustanovenie Trestného poriadku neustanovuje, že by to bol obhajca. Obdobie jeden a pol mesiaca od prevzatia obhajoby je vzhľadom na rozsah spisového materiálu a právnu problematiku dostatočným na to, aby obhajoba zvládla prípravu na odvolacie konanie v prerokovanej veci“. Takéto zdôvodnenie považujeme za zavádzajúce, urážlivé, a to preto, že môj obhajca namietal to, že pri prvom naštudovaní predmetného spisu mu bol daný čas na jeho naštudovanie 55,-minút a čo je najpodstatnejšie je to, že mu nebol predložený kompletný spisový materiál - chýbali tam CD nosiče s nahrávkami jednotlivých pojednávaní a preto tam musel vycestovať druhý krát. Ale o tomto sa Najvyšší súd vôbec nezmienal, t. j. sa s tým vôbec nezaoberal, alebo to vôbec nečítal, prípadne to nechcel čítať. ...

To, že nebol môjmu obhajcovi poskytnutý primeraný čas na naštudovanie spisu je v rozpore s Trestným poriadkom, ako aj v rozpore s čl. 6 ods. 3, písm. b Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Na základe „Opatrenie“ zo dňa 18. 11. 2008, sp. zn. 3 To/53/2008... mi bol Krajským súdom v Trenčíne ustanovený náhradný obhajca...

Voči uvedenému Opatreniu krajského súdu môj obhajca podal podanie „Námietka obžalovanej E. E.,... a jej obhajcu voči ustanovenému náhradnému obhajcovi...“ zo dňa 28. 11. 2008...

Krajský súd svoje Opatrenie zo dňa 18. 11. 2008, sp. zn. 3 To/53/2008 nezrušil. Na dňa 04. 12. 2008 bolo nariadené verejné pojednávanie v mojej veci. Môj zvolený obhajca JUDr. Mgr. Š. B. listom „Žiadosť o odročenie verejného zasadnutia“ zo dňa 02. 12. 2008... požiadal z dôvodu PN o odročenie predmetného verejného zasadnutia. Pretože predmetné Opatrenie nebolo zrušené bol by ma na ňom zastupoval náhradný obhajca čo by bolo ďalšie porušenie môjho práva na obhajobu.

Ja, ako zvolený obhajca obž. E. zdôrazňujem, že v žiadnom prípade krajský súd nemal dôvod na ustanovenie náhradného obhajcu v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 Tr. poriadku, pretože ja ako obhajca som vždy prišiel na každé predvolanie krajského súdu za účelom vykonania hlavného pojednávania. Dodávam, že z dôvodu toho, že mi pri prvom preštudovaní spisu nepredložil krajský súd CD nahrávky hlavných pojednávanií, ktoré sa konali na Okresnom súde v Prievidzi, som prišiel druhý krát na krajský súd za účelom ich prevzatia. Ja ako obhajca mám právo po prevzatí obhajoby naštudovať si spis, čo v danom prípade bolo zložité a to z toho dôvodu, že všetky zápisnice z hlavných pojednávanií na Okresnom súde v Prievidzi boli nahraté na CD nosičoch, preto som si ich musel prepísať a následne vyhodnotiť pre obhajobu. Pokiaľ mal krajský súd zato, že moja jednomesačná lehota na naštudovanie predmetného spisu bola dlhá, nemusel mojej požiadavke vyhovieť a lehotu mi skrátiť, ale on tak neurobil. Dôvodom ustanovenia náhradného obhajcu nemôže byť ani to, že si obž. E. zvolila mňa za obhajcu. Podľa vyjadrenia obž. nie je pravdivé tvrdenie krajského súdu, že v aute, ktoré ju prevážalo na hlavné pojednávanie odpadla, pretože ona pri prudkom zabrzdení narazila do bočnej steny prevážajúceho auta, a preto sa zranila. Tvrdenie krajského súdu v odôvodnení „OPATRENIE“ zo dňa 18. 11. 2008, sp. zn. 3 To 53/2008, že som ja ako obhajca pred konaním posledného pojednávania podal neúspešný návrh je zavádzajúce, pretože aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v Uznesení zo dňa 6. 11. 2008, sp. zn. 1 Ndt 15/2008 uviedol „Obžalovaná podala dňa 24. 10. 2008, prostredníctvom svojho obhajcu návrh na odňatie jej trestnej veci Krajskému súdu v Trenčíne a jej príkazanie inému krajskému súdu“.

Obž. E. v predmetnom podaní predovšetkým namietala porušenie jej práva na obhajobu a to z dôvodu toho, že mne ako jej obhajcovi pri prvom študovaní spisu nebol daný dostatočný čas na jeho študovanie a taktiež mi nebol poskytnutý kompletný spis, pretože chýbali celé zápisnice z HP na Okresnom súde v Prievidzi. Skutočnosť je taká, že Najvyšší súd sa s touto otázkou vôbec nezaoberal.

V tomto prípade bolo a je obž. E. E. porušené jej právo na obhajobu, ktoré má zaručené v § 2 ods. 9 Tr. poriadku, garantuje jej ho čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a taktiež je upravené v čl. 6 ods. 3, písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. ...

Moje právo podľa čl. 2 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1, čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bolo porušené konaním Krajského súdu v Trenčíne a to tým, že môjmu zvolenému obhajcovi nebolo umožnené v plnom rozsahu a na primeraný čas umožnené nahliadnutie do spisu, ako aj konaním a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 06. 11. 2008, sp. zn. 1 Ntv 15/2008 pri rozhodovaní o Námiatke... zo dňa 08. 10. 2008. ...

Pokiaľ sa Najvyšší súd Slovenskej republiky pri preskúvaní nezákonnosti mojej Námiatky... v plnom rozsahu zaoberal bol by jej vyhovel, týmto postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky nedôsledne, a tým porušil moje právo podľa čl. 6 ods. 3 Dohovoru...».

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konania nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo E. E. podľa čl. 2 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky konaním a čl. 6 ods. 1 a čl. 6 ods. 3, písm. b) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Krajským súdom v Trenčíne pri jej študovaní spisu prostredníctvom jej zvoleného obhajcu JUDr. Mgr. Š. B. bolo porušené.

2. Základné právo E. E. podľa čl. 2 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 a čl. 6 ods. 3, písm. b) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Ndt 15/2008 zo 06. 11. 2006 bolo porušené.

3. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Ndt 15/2008 z 06. 11. 2006 sa zrušuje a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. Následne bude úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky znovu rozhodnúť o Námiatke obžalovanej E. E.,... voči predsedovi senátu JUDr. J. J., ako aj voči celému Krajskému súdu v Trenčíne z dôvodov § 30 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. - tr. poriadku.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva E. E. právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v sume 100.000,- Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré je povinný zaplatiť Krajský súd v Trenčíne a Najvyšší súd

Slovenskej republiky 100.000,- Sk... a to do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

5. Základné právo E. E. podľa čl. 2 ods. 2, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky čl. 6 ods. 1 a čl. 6 ods. 3, písm. b) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Krajského súdu v Trenčíne pri ustanovení náhradného obhajcu na základe jeho Opatrenia zo dňa 18. 11. 2008, sp. zn. 3 To 53/2008 bolo porušené.

6. Opatrenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18. 11. 2008, sp. zn. 3 To 53/2008 sa v plnom rozsahu ruší.

7. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva E. E. právo na primerané finančné zadostučinenie (za ustanovenie náhradného obhajcu) podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v sume 100.000,- Sk..., ktoré je povinný zaplatiť Krajský súd v Trenčíne.

8. E. E. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd v Trenčíne povinný vyplatiť na účet JUDr. Mgr. Š. B... do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.“

Sťažovateľka v petite sťažnosti žiadala okrem iného vysloviť aj porušenie jej práva zaručeného v čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru, avšak z obsahu sťažnosti, ako aj z textu v iných jej častiach vyplýva, že sťažovateľka v skutočnosti namieta porušenie jej práva zaručeného v čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru. Túto okolnosť považoval ústavný súd za chybu v písaní.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa ods. 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ústavný súd

môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva na obhajobu zaručeného v čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a 3 písm. b) a c) dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 53/2008 a jeho opatrením z 18. novembra 2008, ako aj uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Ndt 15/2008 zo 6. novembra 2006.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má tieto minimálne práva mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby a obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú.

Podľa tvrdenia sťažovateľky k porušeniu týchto práv malo dôjsť týmito skutočnosťami:

a) odvolací (krajský) súd neposkytol jej obhajcovi dostatočný časový priestor na štúdium spisového materiálu 27. augusta 2008 a zároveň obhajcovi nepredložil úplný spis,

b) najvyšší súd sa s touto skutočnosťou v rámci rozhodovania o námietke zaujatosti sudcov krajského súdu a návrhu na odňatie a prikázanie veci vo svojom uznesení nezaoberal,

c) krajský súd ustanovil sťažovateľke náhradného obhajcu napriek tomu, že podľa jej názoru na to neboli splnené dôvody.

Sťažovateľka, ako to vyplýva z textu sťažnosti podanej ústavnému súdu, výslovne namieta porušenie práva na obhajobu.

Ústavný súd vo svojom rozhodovaní vychádza z ústavného princípu subsidiarity svojej právomoci vo vzťahu k všeobecným súdom vyplývajúceho z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

V tejto súvislosti ústavný súd opakovane zdôraznil, že trestné konanie od svojho začiatku až po jeho koniec je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých

úkonov a realizácie garancií pre ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietat' pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu (napr. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04, III. ÚS 75/05, IV. ÚS 76/05).

Ústavný súd zastáva názor, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02).

Podľa § 34 ods. 1 Trestného poriadku obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať. Môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, robiť návrhy a podávať žiadosti a opravné prostriedky. Má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom.

Podľa § 368 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu môže dovolaním napadnúť z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 370 ods. 2 Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, dovolanie sa podáva najneskôr do troch rokov od doručenia rozhodnutia súdu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na obhajobu v neskončenom, t. j. prebiehajúcim trestnom konaní. Je nepochybné, že v tomto konaní sa stále môže priamo pred konajúcim všeobecným súdom účinne domáhať zákonom ustanoveným spôsobom ochrany základného práva na obhajobu. Napokon aj po právoplatnom skončení trestného konania, ak nedôjde k náprave prípadného porušenia jej práva na obhajobu, môže sťažovateľka využiť mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je dovolanie. Dovolací súd potom bude povinný skúmať ústavnosť a zákonnosť konania predchádzajúceho podaniu dovolania, a to najmä so zreteľom na dodržanie základných práv a slobôd vrátane označeného práva sťažovateľky na obhajobu. Z uvedeného dôvodu je to teda v prvom rade všeobecný súd, ktorý bude oprávnený a povinný rozhodnúť o ochrane základných práv a slobôd, a preto nie je daná právomoc ústavného súdu v tejto veci konať. Skutočnosti, ktoré uviedla sťažovateľka vo svojej sťažnosti, neumožňujú vyvodiť taký záver, že by ňou namietané porušenie označeného základného práva nebolo možné odstrániť v konaní pred všeobecným súdom.

Sťažovateľka teda realizáciou svojho práva na obhajobu v priebehu trestného konania vedeného proti nej má stále možnosť účinným spôsobom namietat' jeho porušenie pred všeobecným súdom, a preto ústavný súd jej sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky a rozhodovať o nich.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2009